

Arrest

nr. 276 908 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren op X1997 in X, Georgië, waar u tot uw achttiende woonde. Vanaf dan woonde u in Tbilisi.

Al van kleins af aan gedraagt u zich anders dan andere jongens en voelt u zich tot hen aangetrokken, tot ergernis van uw vader die u om deze reden minacht en tot de orde roept. Rond uw zestiende weet u met zekerheid dat u homoseksueel bent. Uw vader vindt bij u een video met gay porno, slaat u daarvoor en geeft u straf. U zegt nooit rechtuit aan uw ouders dat u homo bent, maar u denkt dat ze dat wel vermoeden, al ontkent uw vader dat voor zichzelf. U openbaart uw geaardheid wel tegenover twee goede vriendinnen op school.

Op school zelf bent u vanwege uw manier van zijn vaak het mikpunt van spot. U omschrijft uw kindertijd als hard en moeilijk – u probeert in Gori dan ook niet te koop te lopen met uw geaardheid.

Op uw achttiende, in 2015, gaat u kunst en psychologie studeren in Tbilisi, waar u sindsdien ook woont. Uw ouders steunen uw studiekeuze en betalen ook voor uw appartement daar. Tbilisi voelt voor u als een verademing en bevrijding als het op uw geaardheid aankomt. U heeft er het gevoel zichzelf te kunnen zijn en steekt uw geaardheid ook niet langer weg. De vriendenkring die u er opbouwt, vooral dankzij het nachtleven, is tolerant en open-minded. Ook met de profs op de universiteit komt u op dit vlak overeen – u gaat met hen zelfs samen naar homoparties. Tijdens uw studies gaat u ook werken – als fotograaf, in een tattooshop, in cafés – om in uw onderhoud te voorzien.

Na een aantal maanden verblijf in Tbilisi, post u op Facebook een pro-homostandpunt. Uw vader, die dit te weten komt, is razend en komt u opzoeken in Tbilisi. Hij geeft u slaag en stopt vanaf dan uw betaling van uw appartement. U verhuist ook zodat uw vader u niet meer weet wonen. Nog in dat jaar keert u een keer terug naar Gori, naar uw tante, om er uw kleine zusje te ontmoeten. Uw vader komt ook daar opdagen. U vlucht weg uit het huis, maar bij het ontsnappen valt u van de brandtrap en breekt u een been. Dat was de laatste keer dat u in Gori bent geweest.

Nog in 2015 leert u ene Z.G. kennen op een feestje. U bent meteen verkocht. Jullie spreken met elkaar af, leren elkaar kennen en worden in 2016 een koppel, hoewel Z. tot dan toe nog niet van zichzelf ontdekt had dat hij homo is. Z. en u blijven soms bij elkaar thuis slapen, maar als zijn moeder in 2017 of 2018 via ontdekt dat u verliefd bent op haar zoon, verwijt ze u en bent u daar niet meer welkom. Sindsdien gaat u niet meer bij Z. thuis langs, maar jullie spreken wel nog af in cafés, gaan uit in clubs en gaan wandelen in de natuur. Ondertussen doen wel geruchten de ronde dat jullie een koppel vormen.

De dooppeter van Z. is M.G., een beruchte crimineel. Aanvankelijk kijkt Z. erg op naar hem; hij is door hem dan ook opgevoed. Ongeveer anderhalf jaar geleden wordt M. na een schietincident op café opgepakt en beschuldigd van wapenbezit en sindsdien zit hij in de gevangenis. Begin 2021 plaatst u (gewaagde) foto's van Z. en uzelf op social media. Hierdoor komt M. in de gevangenis te weten dat zijn doopkind homo is en een relatie heeft met u. Vanuit de gevangenis geeft hij de opdracht aan zijn halfbroer L.S. en zijn handlanger Ma.Lo. om u en Z. lastig te vallen. Op 5.02.2021 wordt Z. in zijn auto door hen aangevallen en geslagen. U wordt zelf door L. gebeld; hij doet alsof hij wil bemiddelen tussen u en Z.'s familie wat betreft jullie geaardheid. Op 8.02.2021 komt L. naar uw appartement. U laat hem binnen maar al snel ontaardt dit in een gevecht waarbij u gewond raakt. Na dit incident blijven Z. en u elkaar ontmoeten; jullie gaan onder meer naar Svaneti en naar Mskheta waar jullie opgemerkt worden door een kennis van M.. Op 27.03.2021 krijgt u opnieuw bezoek van L. en Ma. in uw appartement. Andermaal wordt u aangevallen. U belt de politie maar zij zijn u niet behulpzaam. Meer nog, u wil een klacht indienen maar u krijgt zelf een boete wegens het beledigen van de politie. Ondertussen wordt u door L. en Ma. bedreigd: ze hebben foto's van u en Z. weten te bemachtigen op de gsm van Z. en dreigen ermee dit overal te verspreiden. Ze dreigen ermee dat naar uw vader of naar Z.'s vader te sturen zodat die u zullen vermoorden. U blijft niet langer thuis wonen, maar bij vrienden en bereidt uw vertrek uit het land voor.

Op 29.04.2021 vliegt u samen met E.K. (O.V. 9.235.724), de zus van een vriendin waar u verder niets mee te maken heeft, van Tbilisi naar Polen. Daar nemen jullie de bus naar België, waar u op 17.05.2021 een verzoek tot internationale bescherming indient. In september 2021 laat uw nicht in Georgië weten dat een jongen, die vroeger nog met u geflirt heeft, naar het nummer van uw vader heeft gevraagd. Hij was te weten gekomen dat er online foto's van u en Z. verspreid werden, was daardoor kwaad op u en wou dat naar uw vader doorsturen. U heeft de jongen in kwestie zelf gecontacteerd, waarop een telefonische discussie ontstond.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele Georgische paspoort, een aantal foto's van u en Z., een aantal foto's en beelden van verwondingen die u en Z. opliepen, een brief van Rainbow House en screenshots van social media conversaties met vrienden en van online bedreigingen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bij het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming werd u de vraag gesteld of u liever gehoord werd in het bijzijn van een vrouwelijke of mannelijke medewerker en tolk. Daarop antwoordde u dat u daar niet echt een probleem van maakt maar dat u, indien mogelijk, toch vrouwen verkiest omdat u dan opener durft te spreken (Vragenlijst DVZ vraag 3.6 dd. 1.06.2021 + Vragenlijst DVZ bijzondere procedurele noden vraag 3). U duidde toen ook aan geen bezwaar te hebben tegen een ambtenaar van het mannelijk of vrouwelijk geslacht (Verklaring betreffende procedure vraag 3 dd. 1.06.2021). De twee gehoren op het CGVS, dd. 9.07.2021 (verder CGVS 1) en dd. 23.09.2021 (verder CGVS 2), werden gevoerd door een mannelijke medewerker. Aan het begin van de gehoren werd u meegedeeld dat er voor u wel een vrouwelijke tolk kon worden voorzien, maar dat de vertegenwoordiger van het CGVS een man is – gezien de beschikbare aanwezige CGVS-medewerkers in Covid-tijden kon immers niet worden ingegaan op uw verzoek om ook een vrouw te voorzien. Er wordt u daarop gevraagd of u daarmee akkoord kan gaan, wat u bevestigt (CGVS 1 p. 3). Ook aan het begin van het tweede gehoor geeft u aan akkoord te gaan met een man als medewerker (CGVS 2 p. 3). Aan het einde van het tweede gehoor beaamt uw advocate dat u zich heel open en zonder problemen heeft kunnen uitdrukken wat betreft uw geaardheid. Ze voegt eraan toe dat u op zoek bent gegaan naar psychologische bijstand maar dat het niet evident was om een Engelssprekende therapeut te vinden in de regio waar u verblijft (CGVS 2 p. 22). Gelet op een attest van Rainbouw House kan evenwel vastgesteld worden dat u erin geslaagd bent om tussen 26.05.2021 en 25.06.2021 gesprekken te voeren met een vertegenwoordiger van deze organisatie (zie toegevoegde stukken). In ieder geval moet erop gewezen worden dat er op geen enkel moment tijdens de gehoren op het CGVS enige vorm van belemmering werd vastgesteld of geuit van uw kant wat betreft het zich uitdrukken of kaderen van uw asielrelaas en/of geaardheid, wegens uw psychologische toestand. U gaf aan zich goed te voelen om het gehoor te doen, er werden pauzes ingelast tijdens het onderhoud en er werd u onderbreking toegestaan wanneer u daar om vroeg (CGVS 1 p. 14 + CGVS 2 p. 3). Zodoende werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, om op passende wijze tegemoet te komen aan uw situatie.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

Het CGVS beschouwt de nationaliteit die u aanhaalt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming als bewezen. Bij het onderzoek van uw asielaanvraag heeft het CGVS bovendien kennis genomen van en houdt het rekening met de huidige situatie van homoseksuelen in Georgië (zie COI Focus Georgië: Algemene situatie, d.d. 22 november 2021, p.35-39, toegevoegd aan uw administratief dossier). Uit lezing van die informatie blijkt dat de situatie voor homoseksuelen uit dit land op dit ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen. Bijgevolg werd uw aanvraag met betrekking tot uw individuele situatie en uw persoonlijke vrees voor vervolging met omzichtigheid onderzocht. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homoseksuele handelingen en relaties niet strafbaar zijn in Georgië en nergens in de voormelde informatie wordt melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit. De wet voorziet tevens in een verbod op discriminatie op grond van seksuele geaardheid, en in homofobie als verzwarende omstandigheid bij misdrijven, al blijft de toepassing hiervan in de praktijk problematisch. Slachtoffers van homofobie geweld of discriminatie richten zich slechts zelden tot de autoriteiten om hun rechten te doen gelden of bescherming te bekomen. Er bestaan bij de overheid geregistreerde ngo's die zich inzetten voor de verdediging van de rechten van seksuele minderheden en de strijd tegen homofobie, en tevens juridische bijstand leveren. Ook bestaan er in de hoofdstad Tbilisi ontmoetingsplekken voor homoseksuelen, al is hun sociaal leven vooral via het internet georganiseerd. Hoewel uit de informatie blijkt dat homoseksuelen een kwetsbare groep vormen binnen de Georgische samenleving, kan op basis hiervan niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit

homoseksueel te zijn in Georgië – uw geaardheid maakt u duidelijk doorheen uw verklaringen en illustreert u aan de hand van een aantal foto's van u en uw partner Z. (zie toegevoegde stukken) is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

In casu hebt u echter onvoldoende concrete elementen aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die u zou gekend hebben met mensen uit de entourage van uw partner Z.G. (meer bepaald met M.G., L.S. en Ma.LO.) omwille van uw geaardheid en uw relatie met hem, die voor u naar eigen zeggen dé reden zijn waarom u in april 2021 uw land verliet en internationale bescherming verzocht in België (CGVS 2 p. 11).

U verklaart dat M.G. het brein was achter de feiten tegen u (in februari en maart 2021) – dat is een gekende crimineel, die samen is met de dochter van ex-president Marglishvili en die op dat moment in de gevangenis zat wegens vermeend wapenbezit. Tijdens zijn detentie zou hij te weten gekomen zijn van uw relatie met Z.G., zijn petekind, waarop hij aan zijn handlangers de opdracht gaf om achter u aan te gaan (CGVS 1 p. 14). Welnu, gezien het profiel dat u schetst van M., is het maar weinig plausibel dat hij niet op de hoogte zou zijn van uw relatie met Z. tot hij dat begin 2021 in de gevangenis zou zijn te weten gekomen. M. was immers de dooppeter van Z., met wie hij van kleins af optrok en onder zijn hoede nam in de buurt waar ze samen opgroeiden – in het begin keek Z. zelfs op naar M.. M. is een 'criminele autoriteit' die heel wat macht heeft in het straatleven in Tbilisi; hij heeft er de touwtjes in handen en lost zelfs discussies op tussen verschillende mensen. Mensen zijn bang voor hem en doen alles voor hem. Daarnaast zegt u dat in Tbilisi iedereen iedereen kent en dat het een stad is waarin iedereen je op korte tijd kent – zo wordt het makkelijk verspreid indien je samen bent met iemand. Uzelf leerde Z. kennen op een feestje in 2015 en sindsdien begon u regelmatig met Z. op te trekken – een jaar later vormden jullie ook een koppel. Jullie zagen elkaar vaak, zowel binnen als buiten de stad, jullie gingen samen naar verschillende bars en restaurants en liepen samen openlijk op straat. Z. kwam ook een jaar bij u studeren op de universiteit. Overigens kwamen jullie vaak bij elkaar over de vloer en bleef u wel eens slapen bij hem in zijn ouderlijk huis (samen in dezelfde slaapkamer) in de wijk waar ook M. van afkomstig is. Al in 2017 of 2018 zou Z.'s moeder (nauw verbonden met M. – destijds had ze hem immers aangeduid als dooppeter van Z.) via via te weten zijn gekomen dat u verliefd was op haar zoon; sindsdien was u niet meer welkom bij hen thuis. Zij bleek immers zeer homofoob te zijn en vanaf dan stuurde ze u heel veel beledigende berichten. U geeft ook aan dat er altijd al geruchten waren dat u en Z. een koppel vormden en u verklaart dat u zich niet inhield om online gay foto's te posten (CGVS 1 p. 13, p. 14-15; CGVS 2 p. 6-7, p. 8-9, p. 11, p. 16). Gelet op deze context die u schetst, is het maar zeer weinig plausibel dat M. pas van uw relatie met Z. op de hoogte zou zijn sinds begin 2021, tijdens zijn verblijf in de gevangenis; wat er dan volgens u voor zorgde dat uw probleem met hem begon (CGVS 2 p. 15). Rekening houdend met de situatie zoals u ze omschrijft, wordt u gevraagd of u kan vertellen of M. Z. ooit heeft aangesproken over het feit dat u verliefd op hem was of over wie u was. Opmerkelijk genoeg kan u daar niets over zeggen ('Dat weet ik niet. Misschien wel. Maar zulke dingen vertelde Z. me niet', CGVS 2 p. 16). Net omdat u een jarenlange relatie had met en vaak optrok met Z. die nauw gelinkt was aan een crimineel, homofoob milieu voor wie u uiteindelijk op de vlucht bent gegaan, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet of Z. van die kant ooit vragen kreeg wat betreft jullie relatie. Dit blijkt evenwel niet het geval.

Nog opmerkelijk is het volgende: in de context waarin u leefde (nl. een relatie hebbende met iemand die nauw verbonden is met een crimineel, homofoob milieu; geruchten die reeds de ronde deden dat u en Z. een relatie hadden), verklaart u dat u uw relatie met Z. bekend maakte via Instagram, dat u foto's online plaatste waarop u Z. kust en dat u zich niet inhield om gay foto's te posten – naar eigen zeggen zette u 'alles open' online (CGVS 2 p. 10-11, p. 16-17). Dit roept niet alleen ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van de door u geuite vrees voor M.'s bende, uw online openbaringen staan ook in schril contrast met andere verklaringen omtrent uw relatie met Z.. Zo verklaart u dat jullie je relatie verborgen moesten houden en dat Z. u aanmaande om hem niet te knuffelen of aan te raken (op openbare plaatsen), om bepaalde plaatsen samen te vermijden en om geen dingen online te posten (CGVS 2 p. 8, p. 17). In de brief van Rainbow House staat vermeld dat jullie je relatie verborgen probeerden te houden en jullie nooit uitgingen in het openbaar (zie toegevoegde stukken); wat op zich al ronduit tegenstrijdig is met uw verklaringen dat jullie wel vaak samen op verschillende plaatsen kwamen en u zelfs in zijn ouderlijk huis bleef slapen (zie boven). In ieder geval, als u daarom gevraagd wordt waarom u in deze context toch allerlei foto's en andere zaken over uw relatie met Z. online postte op social media, verklaart u dat u er

niet bij had nagedacht welk gevolg dat zou kunnen hebben, dat u absoluut niet had gedacht dat iemand van hun kant (i.e. M.'s bende) uw social media zou kunnen zien en dat u dat deed uit onvoorwaardelijke liefde voor Z. (u wilde dit uiten en tonen en de rest van de wereld interesseerde u niet) (CGVS 2 p. 17). Dergelijke verklaringen zijn absoluut niet ernstig te noemen. Van een persoon die omwille van zijn seksuele geaardheid vreest voor zijn leven in zijn land en onderlegd is in het gebruik van social media (zoals u; u blijkt bedreven in online activiteit en heeft verschillende accounts op verschillende social media), kan verwacht worden te weten wat het risico inhoudt en de gevaren zijn van foto's en andere zaken aangaande zijn geaardheid online te posten, dat hij niet uit de lucht valt dat zijn vervolgers dergelijke zaken dan gemakkelijk zouden kunnen zien, en dus de nodige voorzichtigheid aan de dag zou leggen wat betreft zijn online activiteiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van de door u geschetste context waarin uw problemen met M.'s bende zouden zijn uitgebroken, alvast ernstig ondermijnd. Ook over de feiten zelf die u met hen meegemaakt zou hebben in februari en maart 2021, kunnen de volgende bemerkingen gemaakt worden die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

In contrast met uw consequentie wat betreft de datum van tweede aanvaring met L. en Ma. (i.e. 27 maart 2021), legt u volatiele verklaringen af over de eerste aanvaring. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u dat L. bij u thuis langskwam op 5 februari 2021 (CGVS 1 p. 13-14); tijdens het tweede gehoor heeft u het over 8 februari 2021 (CGVS 2 p. 17); en volgens het door u neergelegde attest van Rainbow House zou dat op 9 februari 2021 geweest zijn (zie toegevoegde stukken). Over de telefoon die u van L. ontving in het kader van deze eerste aanvaring verklaart u overigens aanvankelijk dat hij u bedreigde dat u nergens zou kunnen ontsnappen, dat u zelfmoord zou moeten plegen of dat hij u zou vermoorden. Anderzijds verklaart u dan weer dat hij aan de telefoon heel rustig met u sprak ('het leek alsof hij me hypnotiseerde. Ik dacht dat na ons gesprek alles in orde zou komen') (CGVS 1 p. 13-14, CGVS 2 p. 17). Dit is uiteraard geheel tegenstrijdig. Nadat u dit bewuste telefoontje had ontvangen, kwam L. u ook opzoeken op uw appartement. U wou dit eigenlijk niet omdat dat naar eigen zeggen problemen zou geven. Desalniettemin stemde u toch in met zijn bezoek en u liet hem zelfs zelf binnen bij u thuis (CGVS 1 p. 13-14). Volgens u was hij een 'smooth talker', deed hij u geloven dat hij zelf een gay familielid had en dat hij enkel was gekomen om uw relatie met Z. op de best mogelijke manier aan diens familie kenbaar te maken zodat alles goed zou aflopen. Gevraagd of u het zelf was die L. in uw appartement had binnengelaten, antwoordt u bevestigend en geeft u aan dat u in die periode 'gewoon zweefde uit liefde', dat u niet goed weet of u gewoon gelukkig was of depressief, dat u naar alles keek 'met een heel kort geheugen' en dat u dacht dat u met een gesprek met L. alles kon oplossen. Verder verklaart u hierover dat u geen idee had wat u toen bezielde, dat u stress had en blokkeerde, dat hij u telefonisch gemanipuleerd had, dat hij zich wel begripvol voordeed maar verborgen hield wat hij echt dacht en dat hij niet voor niets een gangster is (CGVS 2 p. 17-18). Dergelijke verklaringen voor uw gedrag (i.e. uw vervolger zelf toegang verschaffen tot uw woonst) zijn echter onaannemelijk naïef en weinig ernstig te noemen. U was immers al langer op de hoogte van de (homofobe) reputatie van Z.'s mensen (o.a. zijn moeder, M. en L.) en kort daarvoor had L. u nog bedreigd aan de telefoon en hadden ze ook al Z. meegenomen en in elkaar geslagen, een gebeurtenis waarvan Z. u al foto's van zijn verwondingen had doorgestuurd. In dit opzicht is het maar weinig geloofwaardig dat u L. dan zomaar binnenlaat in de veronderstelling dat alles met een gesprek opgelost zou zijn.

U verklaart dat u na de eerste aanvaring nog wel in uw appartement bleef wonen, maar dat u niet meer thuis was en veel tijd spendeerde bij vrienden. Opvallend genoeg ging u in februari, na de eerste aanvaring, wel nog naar huis terug om uw poes (die ook in de klappen had gedeeld) te verzorgen. Dat u nog in uw appartement bleef wonen, of er althans nog soms terugging, rechtvaardigt u door te stellen dat de eerste aanvaring enkel 'een waarschuwing' inhield en dat u een zieke poes had die u toch moest verzorgen (CGVS 1 p. 14, CGVS 2 p. 18-19). Deze verklaringen overtuigen amper waarom u zich nog geregeld en vrijwillig terug begaf naar de plaats waar u op slinkse wijze werd opgezocht en zelfs geslagen door uw belagers, van wie u wist dat ze homofob waren en ze uw partner Z. ook al hard hadden aangepakt; zeker omdat u zich naar eigen zeggen wel in veiligheid kon brengen door bij vrienden te verblijven. Nog in deze context doet het erg de wenkbrauwen fronsen dat u en Z. na de eerste aanvaring met bijhorende doodsb bedreigingen elkaar nog een aantal keer ontmoetten in het openbaar – zo trokken jullie samen naar Svaneti en gingen jullie naar een restaurant in Mskheta waar een handlanger van M.'s criminele bende jullie dan weer opmerkte, nota bene in een periode waarin u naar eigen zeggen dreigementen bleef krijgen van uw belagers wegens uw geaardheid en ze u ervan verdachten Z. gay te hebben gemaakt (CGVS 1 p. 14, CGVS 2 p. 15, 18, 19).

Dat u en Z. nog zonder meer bleven optrekken, ondanks de aanvallen en bedreigingen die jullie al hadden ondergaan, is weinig aannemelijk. Ter verschoning van jullie opvallende gedrag haalt u aan dat het niet

in Tbilisi was maar daarbuiten waar geen kennissen van jullie wonen. Ook dit overtuigt niet, aangezien jullie goed op de hoogte bleken van de reputatie en macht van M.'s bende. Uw verklaringen over jullie gezamenlijke uitstapjes na het eerste incident in februari rijmt ook niet met de informatie in het door u neergelegde attest van Rainbow House waarin staat dat u na het incident van begin februari uw relatie met Z. 'voorzichtig verderzette'.

In verband met het tweede incident eind maart 2021, verklaart u dat u thuis opnieuw werd opgezocht door L. en Ma. net nadat u een vriendin bij u op bezoek had gehad. Dit impliceert eerst en vooral dus dat u de plaats waar u eerder al was aangevallen bleef gebruiken voor andere doeleinden dan louter uw zieke poes verzorgen, nl. vrienden ontvangen – wat op zich al opmerkelijk is. Over het incident zelf verklaart u dat u meteen nadien de politie opbelde in de hoop dat zij Ma. en L. konden onderscheppen. In dit opzicht is het vreemd dat u enerzijds verklaart dat het in Georgië absoluut geen zin heeft om als gay persoon de politie in te schakelen en dat maar 5% van de politie in Georgië je kan beschermen wat betreft homofobe incidenten; maar dat u anderzijds klaarblijkelijk dan toch de politie opbelt met de melding dat u wegens uw geaardheid in elkaar was geslagen en dan meteen daarna al spijt had van uw oproep en hen de huid vol schold (CGVS 1 p. 15, CGVS 2 p. 19). Uw overtuiging in verband met de Georgische politie en uw effectieve handelingen tegenover hen zijn aldus opvallend tegenstrijdig, wat andermaal bedenkingen plaatst bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U verklaart dat u na het incident nog bij de politie bent langs geweest voor een verhoor (waarin u uw versie van de feiten dan lichtelijk aanpaste), en dat er nog later een online zitting volgde waarop u veroordeeld werd tot een geldboete wegens smaad aan de politie (CGVS 1 p. 15, CGVS 2 p. 20-21). Van uw contact met de politie (i.e. uw verhoor in het politiebureau en de uitnodiging tot de online zitting) legt u evenwel geen enkel begin van bewijs neer, evenmin als van de boete waartoe u werd veroordeeld – dit in schril contrast met stukken aangaande andere elementen uit uw asielrelaas die u dan weer wel neerlegt (zie toegevoegde stukken).

Er wordt u gevraagd hoe het Z. af gaat sinds uw vertrek uit Georgië. U geeft aan dat hij gebleven is, maar dat u niet weet waarom. Volgens u is hij nu thuis en doet hij niets. Gevraagd of hij nog iets meegemaakt heeft inzake problemen met Ma., L. of M., verklaart u dat niet te weten, dat jullie daarover niet meer gesproken hebben en dat hij u dat misschien toch niet zou zeggen (CGVS 2 p. 20). Het valt echter op dat u zo weinig weet te zeggen over het wedervaren van Z. na uw vertrek en er schijnbaar weinig interesse in vertoont, aangezien Z. (de persoon met wie u toch al zo'n vijf jaar een relatie had) uw steun en toeverlaat bleek en u zich schuldig voelt omdat u hem zogezegd achtergelaten hebt. U heeft nochtans de mogelijkheid om op de hoogte te blijven gelet op uw nog steeds geregelde (online) contacten met vrienden en familie in Georgië (CGVS 1 p. 15-16, CGVS 2 p. 20). Deze vaststellingen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op bovenstaande bemerkingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw problemen met M.'s criminele bende wegens uw geaardheid en relatie met Z. (i.e. de aanvallen op u in uw appartement, de aanval op Z., het feit dat ze foto's van jullie bemachtigd zouden hebben en die online verspreiden en de bedreigingen die u als gevolg daarvan ontvangt).

Ten tweede haalt u ook problemen met uw vader aan. Al tijdens uw jeugd verliep de verhouding met uw vader moeizaam omdat u zich volgens hem niet 'mans' genoeg gedroeg. Daartoe werd u door hem wel eens op de vingers getikt en gestraft. In 2015 – op uw achttiende – steunde hij u wel wat betreft uw studiekeuze in Tbilisi en betaalde hij aanvankelijk nog voor het appartement dat u daar huurde. In datzelfde jaar echter verslechterde de situatie met uw vader en kwam het tweemaal tot een aanvaring tussen u en uw vader nadat u een pro-homo post op Facebook had geplaatst (zo kwam hij u opzoeken in Tbilisi en kreeg u slagen van hem en gebeurde dat nog eens toen u dat jaar bij uw tante in Gori op bezoek ging). U veranderde daarop van appartement maar sindsdien zou hij nog steeds naar u op zoek zijn in Tbilisi om u iets aan te doen en u zelfs te vermoorden (CGVS 1 p. 6-8, p. 10-11; CGVS 2 p. 4-6).

Welnu, eerst en vooral moet opgemerkt worden dat de rechtstreekse aanvaringen met uw vader in 2015 (ondertussen zo'n zes jaar daterend voor uw vertrek uit Georgië en uw verzoek tot internationale bescherming in België) in uw hoofde klaarblijkelijk geen aanleiding vormden om uw land te verlaten en internationale bescherming aan te vragen. Als u hiernaar gevraagd wordt, verklaart u dat uw vader niet de belangrijkste reden van uw vertrek was maar dat dat lag in uw problemen met M. [in 2021] (voor een beoordeling van deze laatste feiten, zie hierboven) - naar eigen zeggen 'kon u immers uw vader aan'. U verklaart dat u er nooit aan gedacht heeft om al eerder te vertrekken uit uw land (waarmee u bedoelt voordat u te maken kreeg met M.'s bende in 2021), omdat u niet op de hoogte was van het bestaan van de mogelijkheid om in het buitenland asiel te vragen. Dat u tot voor kort niet zou weten wat asiel aanvragen was, zoals u beweert, is echter weinig aannemelijk. U, een naar eigen zeggen 100.000 procent

homoseksueel die zich al van zijn jonge tienerjaren bewust was van zijn geaardheid, afkomstig uit een land waar gay zijn taboe is, beschikte volgens uw eigen verklaringen over een uitgebreid netwerk binnen de Georgische homogemeenschap, nam deel aan acties van de homogemeenschap en kende mensen binnen gay organisaties (u werkte ervoor als fotograaf en organiseerde tentoonstellingen in samenwerking met hen). In deze context is het weinig geloofwaardig dat u pas over het bestaan van asiel in het buitenland te weten kwam 'eens uw probleem ernstig werd' zoals u het zelf zegt. Bovendien had u al in 2019 (twee jaar voor uw uiteindelijke vertrek uit het land) een internationaal paspoort verkregen met het oog op een toeristisch verblijf met vrienden in Berlijn (deze uitstap ging evenwel niet door omdat vrienden van u dan niet meer konden), waardoor u aldus zonder enige praktische en administratieve besommeringen uw land had kunnen verlaten (CGVS 1 p. 4; CGVS 2 p. 4, p. 6-7, p. 11-12). Dit deed u dus niet. Bovendien bleek u al die tijd (i.e. sinds 2015) zonder al te veel moeite erin te slagen uw vader te vermijden in Tbilisi als hij daar naar u op zoek kwam. Zo bleek u steeds op de steun en medewerking van vrienden en familieleden te kunnen rekenen; onder meer uw nichten brachten u op de hoogte van de momenten dat uw vader naar Tbilisi afzakte en zo kon u hem ontwijken door zich weinig buiten te begeven en binnen te blijven (CGVS 1 p. 12, p. 15-16; CGVS 2 p. 11-12). Voor de rest kon u klaarblijkelijk uw leven in de hoofdstad verder leiden zoals u het wou (i.e. naar clubs gaan, gaan werken en studeren - zie boven).

Hierop gelet kan niet zonder meer besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden op ernstige schade, wat betreft problemen met uw vader. Meer nog, het CGVS stelt zich luidop vragen bij de geloofwaardigheid van de aanhoudende pogingen van uw vader om u in Tbilisi op te zoeken waar u sinds 2015 bleef wonen.

Immers, gelet op uw onaannemelijke verklaringen aangaande uw problemen met M.'s bende, kunnen alvast kanttekeningen geplaatst worden bij uw algehele geloofwaardigheid. Verder, nog steeds gelet op uw ongeloofwaardige asielrelaas in verband met M., kan niet aangenomen worden dat zij bezwarende foto's van u en Z. in hun bezit zouden hebben gekregen en online hebben verspreid. Het is dan ook niet aannemelijk dat uw vader deze bewuste foto's ontdekt zou hebben (of zou kunnen ontdekken) via zijn sociale media account, zoals u beweert (CGVS 1 p. 13, p. 15; CGVS 2 p. 3, p. 21). Verder is het maar zeer de vraag hoe het komt dat uw vader er al die jaren niet in geslaagd zou zijn u te vinden in Tbilisi, een stad waarvan u verklaart dat iedereen iedereen kent en waar nieuwtjes zich snel verspreiden, en ondanks het feit dat uw vader in zijn zoektocht toch werd bijgestaan door een netwerk van neven, nichten en kinderen van zijn vrienden (zie ook boven, CGVS 1 p. 10; CGVS 2 p. 6, p. 10). Indien uw vader daadwerkelijk steeds naar u op zoek zou zijn in Tbilisi, is het bovendien maar zeer de vraag waarom u überhaupt verschillende dingen bleef online posten over uw leven in deze stad (o.a. uw bezigheden, plaatsen waar u werkte.. CGVS 2 p. 10) en niet meer voorzichtigheid aan de dag legde wat dit betreft. Uw beweerde schrik dat uw vader u in Tbilisi zou kunnen vinden enerzijds en de vaststelling dat u heel wat informatie over uw activiteiten, werkplaatsen en geaardheid online post anderzijds – naar eigen zeggen zetten u 'alles open' online (CGVS 2 p. 10-11, p. 16-17) – zijn dermate incompatibel dat ze uw geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten.

Ten derde, naast de door u vermelde feiten vanwege uw vader en de entourage van M.G. – die evenwel niet aannemelijk werden bevonden – verklaart u dat een gay persoon in Georgië zich niet kan ontwikkelen op persoonlijk en professioneel vlak; je krijgt er immers niet de kans om te zijn wie je bent. Wat dit betreft voelt u zich wel thuis in België. Volgens u is de situatie in Georgië in het algemeen slecht: indien je gay bent, moet je er overleven; criminelen daarentegen 'worden aangemoedigd'. U geeft het voorbeeld dat gay vrienden van u hun oorbellen hebben uitgedaan omdat ze anders worden aangevallen; een trans-vriend van u kreeg reeds gif in zijn ogen gegoten (CGVS 2 p. 20-21). Dienaangaande dient opgemerkt dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis onderzoekt en hierbij rekening houdt met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. Tevens wordt rekening gehouden met de hierboven vermelde landeninformatie (zie supra) waaruit blijkt dat homoseksuelen inderdaad een kwetsbare groep vormen binnen de Georgische samenleving. Gelet op deze informatie is het CGVS zich ervan bewust dat de situatie voor homoseksuelen in Georgië niet gemakkelijk is en dat er zich problemen kunnen voordoen. Evenwel kan op basis van de voorhanden zijnde informatie niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtenrechtelijke zin. Zoals hierboven reeds vermeld is het loutere feit homoseksueel te zijn in Georgië op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u, eens u verhuisd was naar Tbilisi in 2015 (op uw achttiende), zich de levensstijl en –wandel kon aanmeten die u wou. U voelde zich

er vrijer dan in Gori (waar u tot 2015 gewoond had), mede dankzij uw open minded medestudenten en docenten op de universiteit waar u vrij uw mening kon uiten, u kon er zelfstandig uw brood verdienen dankzij uw werk als fotograaf (o.a. bij mode- en reclameshoots), als medewerker in een bar en een tattooshop. In Tbilisi bouwde u een ruime vriendenkring op van gelijkgestemde mensen als u, was u betrokken bij verschillende kunstprojecten en ging u geregeld uit in het nachtleven. U ondervond wel eens aanvaringen met mensen in nachtclubs (zo gebeurde het dat u de plaats in kwestie langs de achterdeur moest verlaten) en u bent ook eens verhuisd na opmerkingen van uw burens, maar naar eigen zeggen ging uw leven er vrij goed (tot uw laatste problemen met M. en zijn kompanen begonnen; zie boven) (CGVS 1 p. 10-11; CGVS 2 p. 6-7). Uit het geheel van deze verklaringen blijkt dan ook dat u – naast uw asielrelaas wat ongeloofwaardig werd bevonden – in Georgië geen noemenswaardige problemen vanwege uw geaardheid hebt ervaren die een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zouden kunnen rechtvaardigen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande beslissing. Uw paspoort bevat louter informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. De foto's van u en Z. tonen hoogstens aan dat jullie een relatie hadden maar niet dat jullie als gevolg daarvan bepaalde problemen zouden gekend hebben. Andere foto's en beelden bevatten verwondingen die u en Z. opliepen, maar hieruit kan onmogelijk worden afgeleid in welke omstandigheden, waar en wanneer die veroorzaakt zijn. Over de screenshots van social media conversaties met uw vrienden kan opgemerkt worden dat ze afkomstig zijn van mensen uit uw dichte kennissenkring en aldus weinig objectieve waarde hebben. Over de screenshot van bedreigingen vanwege Ma. kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid omtrent uw problemen met Ma. reeds omstandig werd ondermijnd (zie boven); het louter neerleggen van een kopie van een dreigbericht is niet van die aard dat het deze vaststellingen teniet zou kunnen doen, temeer omdat dergelijke screenshots eenvoudig te manipuleren zijn. Over de brief van Rainbow House kan gezegd worden dat de auteur voor zijn bevindingen afhankelijk is van hetgeen hem/haar door de verzoeker verteld wordt en aldus nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden van de verklaarde vervolgingsfeiten kan schetsen. Dit attest kan dus ook de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Over deze laatste stukken (de online conversaties en bedreiging, en brief van Rainbow House) dient toegevoegd te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven aangetoond, is dit in casu niet het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel stelt verzoeker dat de bestreden beslissing verschillende artikels, bepalingen en beginselen schendt, met name :

- “- artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- art. 48 tot art. 48/6, artikel 57/6/1 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;

- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"II.1. IN HOOFDORDE : ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (artikel 48/3 van de wet van 15.

a. Betreffende de bestreden beslissing

1. De problemen met mensen uit de entourage van de partner van verzoeker, Z.G.

Verwerende partij is ten eerste van mening dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die verzoeker zou gekend hebben met mensen uit de entourage van zijn partner Z.G. (meer bepaald met M.G., L.S. en Ma.Lo.) :

1.1. Profiel van M.

Zo meent verwerende partij dat het profiel dat verzoeker van M. schetst niet compatibel is met het feit dat M. niet op de hoogte zou zijn geweest van de relatie van verzoeker met Z. tot begin 2021.

De lezing van de feiten door de tegenpartij is duidelijk heel partijdig en is gebaseerd op puur subjectieve overwegingen, die geen rekening houden met de 'culturele context van Georgië, noch met het feit dat sommige elementen van een relaas eenvoudigweg niet kunnen worden verklaard door de verzoeker om internationale bescherming :

M.G. is een zeer bekende en gevreesde crimineel in Georgië, die nu in de gevangenis zit, maar die jarenlang betrokken was bij drugs- en moordzaken. Hij zit vandaag vast voor feiten van geweld en illegale aankoop, bezit en het dragen van vuurwapens. M.G. is verder de schoonzoon van de voormalige Georgische president Giorgi Margvelashvili.

Een loutere zoekopdracht op internet maakt het mogelijk om te beseffen hoe gevaarlijk deze persoon is, alsook te beseffen dat hij jarenlang beschermd werd door zijn positie in de Georgische maatschappij.

Verzoeker heeft veel gedetailleerde informatie kunnen geven over M.G.. Het feit dat M.G. de peter is van de ex-partner van verzoeker lijkt op zich ook niet betwist te worden door de verwerende partij.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij jarenlang niet wist dat M.G. de peter was van zijn ex-partner. Hij was zich dan ook niet bewust van het gevaar dat hij liep door zich openlijk te tonen met Z..

Voor wat betreft de vervolgingsfeiten, kan verzoeker enkel hypothesen formuleren over de redenen waarom deze zich pas in 2021 hebben afgespeeld.

Verzoeker kan niet met zekerheid weten wanneer M.G. te weten is gekomen dat hij een koppel vormde met zijn petekind Z..

Het is mogelijk dat M.G. het nieuws pas kort voor de vervolgingsfeiten vernam. M.G. had andere zaken om zich zorgen over te maken gedurende de laatste jaren : hij is de afgelopen jaren herhaaldelijk verdacht geweest van betrokkenheid bij strafzaken en is uiteindelijk ook gearresteerd geweest. Hij was verder de schoonzoon van een President. Het informeren naar de vrienden en het sociaal leven van zijn meerderjarige petekind, was waarschijnlijk geen prioriteit voor hem.

Het is verder plausibel dat de handlangers van M.G. (en andere personen) hem gewoonweg niet durfden zeggen dat zijn petekind homoseksueel was. M.G. wekte angst op en werd door iedereen gevreesd.

Verzoeker heeft wat voorafgaat al aangegeven gedurende zijn tweede persoonlijk onderhoud (NPO II, p. 16) : [...]

In de hypothese dat M.G. al langer wist dat zijn petekind homoseksueel was, kunnen andere factoren uitleggen dat hij pas in 2021 zijn handlangers op verzoeker en Z. heeft afgestuurd : hij was al langer verdacht van strafrechtelijke feiten, werd uiteindelijk in juli 2020 gearresteerd, en wilde waarschijnlijk zijn situatie niet verergeren. Hij was ook de schoonzoon van een voormalige President et moest zich, in de mate van het mogelijk, "goed" gedragen.

Een loutere gebeurtenis of detail kan verklaren dat M.G. uiteindelijk toch acties heeft ondernomen tegen verzoeker en Z. : een gesprek, de vernedering vanwege de foto's die door verzoeker op de sociale media verwerd geplaatst, enz.

Verzoeker wenst nog te onderlijnen dat de Georgische "bendeleden" naar hun eigen zin handelen en dit vaak op een onverwachte manier. Verwachten van de asielzoeker dat hij de handelingen van zijn belager verklaart, is buitensporig.

Bovendien dient verwerende partij ook rekening te houden met de gegeven culturele context.

Over het algemeen blijkt uit de redenering van verwerende partij dat zij zich puur op subjectieve bevindingen baseert. Zij gaat ervan uit dat de vervolgingsfeiten niet compatibel zijn met het profiel van M.G. hoewel een houding en het handelen van een persoon puur subjectief zijn, afhangen van de gegeven

omstandigheden (die noch verzoeker, noch verwerende partij kennen), en die bijgevolg moeilijk door derden uitgelegd kunnen worden.

Echter, verschillende objectieve elementen worden niet betwist door de verwerende partij : het feit dat verzoeker homoseksueel is, het feit dat hij in een relatie was met het petekind van M.G. en het feit dat deze persoon heel gevaarlijk is.

Verzoeker heeft ook verschillende foto's en documenten neergelegd om de vervolgingsfeiten te bewijzen, o.a. foto's die aantonen dat hij en Z. heel fel gewond geraakt zijn.

1.2. Sociale media

Verwerende partij stelt zich ook vragen bij de activiteit van verzoeker op de sociale media.

Verzoeker heeft enkele foto's geplaatst op zijn sociale media. Z. wilde dat ze voorzichtig zouden zijn, dat zij bepaalde plaatsen zouden vermijden, maar verzoeker wist niet dat Z. het petekind was van M.G. en in welk gevaar zij bijgevolg verkeerden mocht M.G. te weten komen dat zij een koppel vormden.

Voor verzoeker is het altijd belangrijk geweest om zijn relatie en seksualiteit zou openlijk mogelijk te beleven en op te komen voor wie hij is. Hij had al bijna geen contact meer met zijn familie, werd sinds jaren uitgescheiden en vervolgd door kennissen en de samenleving (zie infra), maar weigerde zich te verbergen. Hij wist dat zijn homoseksualiteit het onderwerp was van denigrerende discussies, van minachting, en zelfs gewelddadige reacties opwekte. Maar het was voor hem belangrijk om zo "normaal" mogelijk te leven.

Verzoeker heeft de foto's op de sociale media geplaatst zoals elk ander koppel dit zou doen, zonder te weten aan welk gevaar hij zichzelf blootstelde, aangezien hij op dat moment nog niet wist dat Z. gerelateerd was met een bekende en gevreesde crimineel. Het spreekt voor zich dat verzoeker dit niet zou hebben gedaan, mocht hij geweten hebben dat dit de aanleiding zou zijn van zijn vlucht uit zijn land van herkomst om zo te ontsnappen aan zijn vervolgers.

Uiteindelijk wenst verzoeker nog te benadrukken dat het absoluut niet "normaal" is om je homoseksualiteit te moeten verbergen, zij het op sociale media of in de straat. Uitgaande van dit postulaat, bevestigt de verwerende partij dat de Georgische context het momenteel niet toelaat voor homoseksuelen om openlijk hun homoseksualiteit te beleven, wat, op zich, een vervolging kan vormen.

1.3. De eerste aanvaringen

Verwerende partij is van mening dat verzoeker volatiele verklaringen zou afleggen betreffende de datum van de eerste aanvaring :

[...]

Verzoeker heeft gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud echter nooit gezegd dat L. langsgesproken was op 5 februari 2021. Hij heeft gezegd dat L. hem op 5 februari 2021 had opgebeld (NPO I, p. 14) : [...]

1.4. Periode tussen de twee aanvaringen

Het gedrag van verzoeker in de periode tussen de twee aanvaringen zou niet aannemelijk zijn.

Betreffende het feit dat verzoeker nog zou zijn teruggekeerd naar zijn appartement, wenst hij te benadrukken dat de eerste confrontatie een "waarschuwing" was zodat hij niet meer zou omgaan met Z.. Er was absoluut geen "verbod" geuit voor verzoeker om terug te keren naar zijn appartement, doch, hij probeerde dit te vermijden omdat zijn vervolgers wisten waar hij verbleef en hem dan ook gemakkelijk konden terugvinden. Verzoeker verbleef gedurende deze periode heel vaak bij vrienden.

Betreffende het feit dat verzoeker en Z. elkaar nog zagen, wenst verzoeker te benadrukken dat zij heel voorzichtig omgingen. Voor hen was het geen optie om een einde te zetten aan hun relatie, zij deelden dezelfde problemen en waren de enigen die elkander konden begrijpen. Het was belangrijk voor hen beiden om elkaar te zien en te praten over alles wat er was gebeurd. Zij hebben elkaar dan ook één keer gezien buiten Tbilisi, in Mtskheta, waar zij niemand kenden en ook hoopten niet teruggevonden te worden. Het is dus niet zo dat verzoeker en Z. zonder voorzorgsmaatregelen hun relatie hebben verdergezet, zoals de motivatie van de bestreden beslissing laat uitschijnen.

1.5. De bescherming van de Georgische politie

Verwerende partij stelt zich ook vragen bij het feit dat verzoeker de politie gebeld zou hebben na het tweede incident.

Verzoeker is verrast door de opmerking van de verwerende partij. Ondanks de homofobie binnen de Georgische politie en de passiviteit die daaruit voortvloeit voor wat betreft het onderzoek naar homofobe incidenten, blijft de Georgische politie officieel verantwoordelijk voor de bescherming van de verzoeker. Dit is ook de reden waarom verzoeker naar de politie heeft gebeld na het tweede incident, hoewel hij wist dat hij waarschijnlijk geen hulp zou krijgen.

Had verzoeker geen beroep gedaan op de Georgische politie, was hem dit ook verweten geweest door de verwerende partij.

Voor wat betreft het feit dat verzoeker geen documenten heeft neergelegd om zijn interacties met de politie te bewijzen, "dit in schril contrast met stukken aangaande andere elementen" uit zijn relaas, wenst verzoeker te benadrukken dat hij ontegensprekelijk zijn best heeft gedaan om zijn relaas zo best mogelijk te bewijzen. Verzoeker kan geen documenten neerleggen omtrent dit aspect van zijn asielaanvraag, omdat deze interacties met de politie dateren van een periode waar het omwille van het Coronavirus niet mogelijk was om documenten te bekomen.

2. De problemen met de vader van verzoeker

Verwerende partij stelt vast dat de problemen van verzoeker met zijn vader niet de directe aanleiding vormden om zijn land te verlaten.

Verzoeker betwist die niet.

Echter, de problemen die verzoeker gekend heeft met zijn eigen vader en de afwijzing door zijn eigen familieleden (uitstoting, vernedering sinds hij klein is, discriminatie, minachting, scheldwoorden ...), dragen bij tot het samenstel van factoren waardoor het vandaag onmogelijk is voor verzoeker om terug te keren naar zijn land van herkomst (zie infra).

Verder vreest verzoeker ook de reactie van zijn vader in geval van terugkeer, omdat het nu ook algemeen bekend is dat verzoeker homoseksueel is.

3. De problemen met de Georgische samenleving

Verwerende partij is van mening dat a priori niet kan worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtenrechtelijke zin. Uit de verklaringen van verzoeker zou blijken dat hij in Georgië geen noemenswaardige problemen vanwege zijn geaardheid heeft ervaren die een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zouden kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker kan zich niet aansluiten bij de conclusie van verwerende partij volgens dewelke niet iedere homoseksueel in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtenrechtelijke zin.

Omwille van hun seksuele geaardheid, lopen alle leden van seksuele minderheden in Georgië het risico om vervolgd te worden.

[citaten uit landeninformatie]

Hoe dan ook is verzoeker van mening dat hij weldegelijk het slachtoffer is geweest van vervolgingen of onmenselijke en vernederende behandelingen in Georgië :

Zo heeft hij uitgelegd dat :

- Hij sinds kleins af aan uitgescholden en vernederd wordt door zijn vader (o.a. NPO I, p. 8),
- Hij op school ook uitgescholden en uitgestoten werd door zijn klasgenoten (NPO I, p. 9),
- Hij heeft moeten verhuizen omwille van zijn bureau (NPO I, p. 7) (zij hebben o.a. bezems (symbool voor homo's in Georgië) geplaatst voor zijn deur),
- Hij op straat uitgescholden werd (NPO II, p. 6),
- Hij problemen kende bij het uitgaan in Georgië (NPO II, p. 6),
- Enz.

Het komt duidelijk dat verzoeker, in de Georgische context, opnieuw het slachtoffer zal worden van vernederingen en uitstotingen indien hij terug zou keren naar zijn land van herkomst.

b. De kwetsbaarheid van verzoeker

Verzoeker heeft het nog steeds heel moeilijk bij het terugdenken aan deze gebeurtenissen, zelfs jaren na de feiten.

Verwerende partij heeft ook kunnen merken, gedurende het persoonlijk onderhoud van verzoekster, hoe moeilijk het is voor verzoeker om over deze feiten te praten : verzoeker moest o.a. even naar buiten gaan gedurende zijn vrij relaas (NPO I, p. 14) om wat adem te nemen.

Deze gebeurtenissen, maar ook het feit dat hij sinds kleins af aan gediscrimineerd wordt en minacht wordt, hebben een zwaar trauma veroorzaakt bij verzoeker.

Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn voorziet in een **individuele beoordeling** van een asielaanvraag waarbij onder andere rekening gehouden wordt met :

[...]

Dit artikel waarborgt een heel belangrijke plaats aan het in rekening nemen van de **kwetsbaarheid** van sommige verzoekers om internationale bescherming, met een specifieke situatie.

In haar arrest M.S.S. tegen België en Griekenland, herhaalt ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) de noodzakelijkheid om met de specifieke kwetsbaarheid van elke asielzoeker rekening te houden.

Zo dient erop gewezen te worden dat verzoeker om een vrouwelijke tolk en protection officer heeft gevraagd bij de Dienst vreemdelingenzaken, doch, hij werd op het CGVS verhoord door een man, dit omdat het ónmogelijk zou zijn geweest om in Covid-tijden een vrouwelijke medewerkster te vinden (??). Er werd hem weldegelijk gevraagd, aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud, of hij akkoord ging om door een mannelijke medewerker te worden verhoord. Hij heeft op dat moment niet durven zeggen dat dit voor hem niet ok was, omdat hij de protection officer niet wilde kwetsen en irriteren.

Verzoeker werd voor een voldongen feit gesteld en heeft dit ook niet op voorrand kunnen bespreken met zijn advocaat (o.a. de implicaties van een weigering op zijn asielprocedure en de termijnen voor een heroproeping).

Echter, het spreekt voor zich dat het belangrijk was dat verzoeker in de best mogelijke omstandigheden zou worden verhoord, wat dus niet het geval was.

Verzoeker meent ook dat hij zich niet 100% op zijn gemak voelde in het bijzijn van een mannelijke protection officer en dat dit ook een impact heeft gehad op de manier waarop hij zijn relaas heeft kunnen uitleggen.

c. Subjectief element van de vrees

Voor verzoeker is het absoluut ondenkbaar om terug te keren naar Georgië. Enkel het oproepen van deze mogelijkheid is buitengewoon pijnlijk voor hem, gelet op de traumatische evenementen die hij in Georgië reeds heeft meegemaakt. Psychologisch gezien, is het dan ook absoluut onmogelijk dat hij zou terugkeren naar Georgië aangezien een terugkeer een heel nefaste invloed zou hebben op zijn psychologische gezondheid.

Verder is het voor verzoeker ook ondenkbaar om terug te keren naar een samenleving in de welke hij zijn homoseksualiteit zal moeten verbergen.

Op basis van de UNHCR handboek en richtlijnen aangaande determinatie van de vluchtelingenstatus krachtens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen, moet de vrees als gegrond worden geacht als de eiser redelijkerwijs kan vastleggen dat het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk is geworden.

Met betrekking tot het subjectieve element van de vrees, staat in het Handboek en richtlijnen aangaande determinatie van de vluchtelingenstatus dat [...]

De UNHCR acht verder dat, hoewel de vrees op het eerste gezicht niet als redelijk wordt beschouwd, de vrees gerechtvaardigd kan zijn gezien alle omstandigheden eigen aan de zaak.

Verder bepaalt de wet van 15 december 1980 uitdrukkelijk dat rekening gehouden moet worden met [...]

In casu, heeft het CGVS de persoonlijkheid van verzoeker helemaal niet beoordeeld en besteedde geen aandacht aan de situatie van wanhoop waarin hij zich bevindt, hoewel dit duidelijk blijkt uit zijn reacties gedurende het persoonlijk onderhoud.

d. Samenstel van factoren

Zich verschuilend achter het argument van de ongeloofwaardigheid van de aangevoerde feiten en het feit dat de gebeurtenissen lang geleden hebben plaatsgevonden, heeft de verwerende partij zich niet afgevraagd of verzoeker, in geval van terugkeer naar Georgië, een risico op vervolging (of onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM) loopt.

Alle elementen van het verzoek om internationale bescherming afzonderlijk analyseren, leidt niet alleen tot beoordelingsfouten, maar is ook in strijd met de geest van het Handboek en richtlijnen aangaande determinatie van de vluchtelingenstatus van de UNHCR, dat in §201 vermeldt: [...]

Er moet dus rekening worden gehouden met alle door verzoeker verstrekte elementen en met haar situatie in haar geheel.

In casu, brengt verzoeker echter een groot aantal elementen naar voor ter ondersteuning van zijn verzoek, die, op zijn minst, in samenstel, voldoende ernstig zijn om een schending te vormen [...]:

1. Verzoeker is homoseksueel, wat niet betwist wordt.
2. Verzoeker heeft een relatie gehad met het petekind van een bekende en gevreesde crimineel in Georgië.
3. Verzoeker is het slachtoffer geweest van vervolgingen en geweld omwille van zijn seksuele geaardheid.
4. Verzoeker is sinds kleins af aan het slachtoffer van minachting, uitstoting en discriminatie vanwege zijn vader en de Georgische samenleving (o.a. zijn medestudenten, burens, enz.).
5. Verzoeker lijdt duidelijk aan psychologische problemen en bewaart een groot trauma aan wat hij meegemaakt heeft.
6. Voor verzoeker is het ondenkbaar om zijn homoseksualiteit niet openlijk te kunnen beleven (subjectief element).
7. Verzoeker kleedt zich soms als een "drag queen".

8. Verzoeker verwijst ook naar de objectieve situatie voor de leden van seksuele minderheden in Georgië, die heel moeilijk is.

Het relaas van verzoeker laat bijgevolg een samenstel van factoren verschijnen, die bij hem geleidelijk een kwetsbaarheid hebben verwekt, die op zich gelijkgesteld kan worden aan een vervolging of een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verwerende partij, door het relaas van verzoeker punt per punt te boordelen, maar niet in zijn geheel, heeft duidelijk een beoordelingsfout gemaakt.

Het UNHCR Handboek voorziet nochtans dat een samenstel van zeer soortgelijke elementen aan die die door verzoeker verstrekt werden, de erkenning als vluchteling kan rechtvaardigen : [...]

[citaat uit rechtspraak van de Raad]

Deze rechtspraak kan *mutatis mutandis* op de onderhavige zaak worden toegepast.

e. Voordeel van twijfel

[theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel]

f. Conclusie

In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat verwerende partij de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 schendt.

Verzoeker is reeds (meermaals) het slachtoffer geweest van vervolgingen omwille van zijn toebehoren tot de sociale groep van de Georgische homoseksuelen en vreest opnieuw het slachtoffer te worden van vervolgingen indien hij zou moeten terugkeren naar Georgië.

Verzoeker wenst te benadrukken dat de verwerende partij zich staakt op puur subjectieve elementen en de objectieve elementen (die vaak ook niet betwist worden) gewoonweg negeert.

Uiteindelijk, wenst verzoeker nog ter kennis te brengen dat hij zich vandaag ook vaak kleedt als een "drag queen" wat hem des te meer een doelwit maakt van homofobe daden in Georgië.

II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende: [...]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Artikel 2 EVRM bepaalt : [...]

Artikel 3 EVRM bepaalt: [...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: [...]

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst. Verzoeker kan dus niet teruggestuurd worden naar Georgië zonder grondige analyse van een eventuele schending van haar grondrechten.

In casu is verzoeker echter van mening dat hij in geval van terugkeer, een groot risico loopt op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Er dient in casu bijzondere aandacht besteed te worden aan het feit dat verzoeker reeds het slachtoffer is geweest van onmenselijke en vernederende behandelingen."

2.2. Bij aanvullende nota van 7 juli 2022 legt verzoeker volgende stukken neer:

"1. Screenshot van berichten van L.S. verkregen op Instagram door verzoeker op 14.01.2022

2. Screenshot van berichten van L.S. aan G., een vriend van verzoeker, op 12.11.2022

3. Screenshot van berichten van een vreemde aan de neef van verzoeker verkregen op 10.09.2021

4. Video: een onbekende belt meermaals op het telegram-account van verzoeker

5. Screenshot van herhaalde oproepen van de moeder van verzoeker

6. Screenshot van oproep naar de politiedienst van Georgië

7. Foto's van verzoeker verkleed in een vrouw

8. Een geactualiseerd psychologisch attest van S. C., 9.12.2021".

Beoordeling

3. Te dezen dient benadrukt dat verzoekers homoseksuele geaardheid geenszins wordt betwist. Blijkens de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen – ook ter terechtzitting - heeft hij zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk gemaakt.

Hoewel op basis van de beschikbare informatie en de informatie bijgebracht door verzoeker niet *a priori* kan worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Georgië een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, kan wel blijken dat homoseksuelen een kwetsbare groep vormen binnen de Georgische samenleving.

Bijgevolg dient, met inachtneming van de moeilijke Georgische context, het verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht waarbij verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4. Bij aanvullende nota van 7 juli 2022 voegt verzoeker – onder meer – foto's van zichzelf verkleed als vrouw (stuk 7, gevoegd bij de aanvullende nota). Hij geeft aan dat hij meer en meer de drang voelt om zich als vrouw te kleden en te gedragen, dat hij ervan houdt zich op te maken en dat hij zich goed voelt als transseksueel.

Ter terechtzitting stelt verzoekers raadsman dat verzoeker een geslachtstransitie wenst, minstens in overweging neemt. Tevens kan ter zitting worden vastgesteld dat verzoeker met zijn kledingstijl, houding en uiterlijk manifest afwijkt van heersende gendernormen en -stereotypen.

Uit verzoekers verklaringen voor het CGVS kan voorts blijken dat verzoeker reeds eerder melding maakte van het feit dat hij soms vrouwelijke kleren draagt (*"Op verschillende foto's sta ik in vrouwelijke kleren [...]"*, notities van het persoonlijk onderhoud van 9 juli 2021, p. 14). Ook in het verzoekschrift brengt verzoeker ter kennis dat hij zich vaak kleedt als *"drag queen"* (verzoekschrift, p. 18).

5. Er dient vastgesteld dat het administratief dossier slechts oppervlakkige en beperkte informatie bevat over de situatie van transgenders in Georgië (zie COI Focus *"Georgië. Algemene situatie"* van 22 november 2021 (update), p. 35-36). Bij gebrek aan meer gedetailleerde informatie hieromtrent kan niet worden nagegaan in welke mate verzoeker als (mogelijk) transseksueel in geval van terugkeer naar Georgië een vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake verzoekers transsexualiteit en het risico om omwille van zijn transgender-zijn te worden vervolgd in geval van terugkeer naar Georgië.

Bij gebreke aan voornoemde essentiële gegevens is het voor de Raad dan ook onmogelijk te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

6. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 november 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS